

Magyar horror – magyar burleszk

(folytatás az első oldalról)

A két évtized alatt az ember öregedett, és bölcsült is talán. Ma már csak csodálkozni sincs erőnk a mai kor kommunista és liberális módszerein, nem döbentünk meg a népszavazások visszásságain, a választási csalásokon, s azon, hogy igazságszolgáltatásunk jobbára nincs, s hogy az úgynevezett jogot a talárosok úgy forgatják, ahogy nekik tetszik. Így lehetnek – igaz, ma (hála Istennek!) ellenzékben – bűnöző pártvezérek, így eshet meg, hogy nyilvánvaló bűnök nem lehet megtorolni, s az elkövetők a jellemes magyar polgároknál ezerszer jobb körülmények között vannak. A panamákat is Antallék indították be, amikor hagyták, hogy a volt hatalom politikai befolyása alapján gazdasági hatalmasokká nőjenek. Tették ezt úgy, hogy privatizáltak, ami latinból fordítva a jogtalan haszonszerzést jelenti... bár ők ezt nem így értelmezték. A kommunisták által elrablott földeket és ingatlanokat nem visszaadták, hanem üzletelni kezdték velük, ami a magyar Btk. szerint sikkasztásnak minősülne... ha lenne magyar jog. Hiszen az állam sajátjaként rendelkezik máig azzal, ami nem képezte soha a tulajdonát. Igaz, más kormányok lopták el...

Épp eleget mondtam már a múltól, amelynek, mint újságíró tanúja voltam. Szólnom kell azonban a máról. Szólnom kell azokról, akik ma a hatalomért mérhetetlen aljasságokat követnek el, hazudoznak, és saját szavaikat cáfolják egyik napról a másikra.

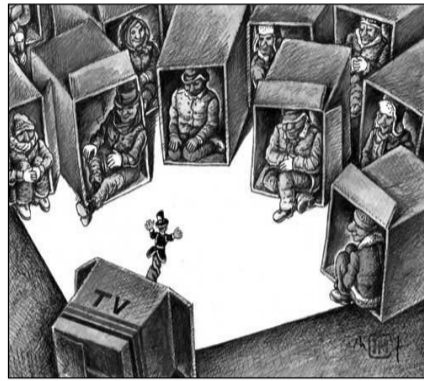
Az ellenzéki összefogásról beszélek. Azokról a gazemberekről, akik a legarcátlanabbul ma ismét a konkra akarnak lecsapni, mint a döggkeselyűk... A zsidó Werber, mint jól fizetett tanácsadó állítólag remekül bogozza a szálakat, s olyan etikátlanságról tesz tanúbizonyságot, amelyet csak magyarországi politikusokkal lehet megcsinálni, mert másutt már felkoncolták volna azokat a gerinchiányos aljadék politikusokat, akiknek előző pártja milliárdos adósság mellett felszámolta magát, s a nép majd fizet helyettük. Olyan szenny alakok, akik lövettek a békés megemlé-

kezőkre (2006.), másutt a pártházig nem jutnának el – csak Magyarországon. Olyan gazemberek, akik nemzetiségeket és vallási közösségeket köpködtek és köpködnek le, miközben kommunistákkal paktálnak, és erkölcsi vonatkozásban is említhetetlenek, másutt a fennálló törvények szerint már nem is működhetnek. És sorolhatnám.

Azonban egyet nem értek. Megjelentek politikai óriásplakátok, amelyeken Orbán és más politikusok képe van. A feliratok a legkülönbözőbb aljasságokat tartalmazták. Azokat, amelyek Bajnai Libaszakértó Gordon, Szarházy Hülyeferkó és Pumukli elcsukló hangját idézik. Orbánt szidják és rágalmazzák ordánaré proli módjára abból a pénzből készített plakátokon, amelyeket a magyar dolgozó emberek adójából kapnak... s mert abból kapják, nincs joguk efféle nemtelenségeket elkövetni, sem a kampányban, sem azon kívül. Hiszen azokat is alázzák és veszik semmi-

be, akik Orbánra szavaztak és ezt a kormányt tartják, de dolgoznak, adóznak, és nemzetük, hazájuk ügyét nem a kommunista-liberális gyalázkodással, hanem ésszel, szeretettel és munkával szolgálják. Felsorakozott már a Mazsihiszes „vallási” csapat, a vén ávós özvegyek, és egykori proli párttagok, a mozogni már-már képtelen munkásörök, és a sok csökkent, aki még mindig a 3,60-as kenyeret és a 3,80-as korsó sört várják a hazudozó és vagonukat növelni akaró kedvenceiktől. Mert ez az ócska politikai niemandgyülevész, amely ma mindenre hivatkozik, amely a nyugdíjakat és GYED-et akarja elvenni, amely gyalazza a katolikus egyházat és óriásplakátokon rágalmaz mindenkit, aki a Fidesznek kétharmadot adott stb... semmi másért, csak a pénzért, az uniós támogatások lenyúlásáért verekszik. Mit nekik haza és állampolgár, mit nekik tisztesség és becsület, összefogás egy ország érdekében.

Tehát, egy dolgot nem értek: ha nagy nyilvánosság előtt újságíró leírja valakiről az igazságot, de az illető feljeli és pofátlanul – ügyvédjével együtt félrevezetve a hatóságot – letagadja a leírtakat, akkor az

újságíró a törvényektől független magyar igazságszolgáltatás elmarasztalja. Ha egy nemzetrészt, egy politikust óriásplakátokon gyaláznak és rágalmaznak, miért nem tesz feljelentést egy-egy ügyész hivatalból? Miért nem reagál egy-egy bíró? Miért nem fordul a bírósághoz a politikus?

Hogyan sülyedhetett le ilyen mélyre az a politikai összefogás, amely országot akarna vezetni?

Igen. A rendszerváltás óta ebben az országban nem változott semmi. A politika éppen olyan szánalmas, mint azok, akik csinálják. Bizonyára polemizáltak még e témában, de el kell mondanom e sorok végén, hogy engem súlyosan sért a kommunista-liberális-libás primitívség. Ugyanis én ennek az országnak az ideszületett polgára vagyok, akinek a szülei és nagyszülei és ki tudja visszamenőleg a család hány generációja de facto építette ezt az országot. Miért vagyok köteles egy romboló, értéket semmibe vevő és eltaposó ócska söpredéktől eltérni a gyalázkodást? Miért kell a Lenin-fiúk és a körmös Bayerek utódaitól elviselnem, hogy a jobboldaliságot, a kereszténységemet, mint bűnt olvassák a fejemre a saját hazámban? Miért vagyok köteles ebben az országban eltérni, hogy szüleimet, és mindazokat, akik úgy viselkedtek mint a szüleim – akik életük kockázatával mentették az üldözötteket 17-18 évesen –, ma egy ócska kis nyugdíjas munkásör és annak minősíthetetlen magyargyűlölő csúrhéje lefaszisztázza?

És mindezek után várom annak a Mikó bírónak a bocsánatkérését, aki „románellenességért” a Mazsihisz és Horváth Balázs feljelentése alapján bírói figyelmeztetésben részesített, mert megjelentettem egy Vásárhelyről hozott plakátot a marosvásárhelyi pogrom után azzal a szöveggel, hogy a románok akkor és ott románul viselkedtek. Mert hadd legyen nekem is elvárásom... emberi és európai. Gyűlölet és elfogultság nélkül, magyar állampolgárként. Egy állítólagos „jogállamban”, ami az EN HAZÁM (is... talán... még... valameddig...)!

A Négyek Bandájának történelmi szerepe

Nagyon meglepődnénk, ha csak egyszer, egyetlen egyszer valami eredeti ötlettel állnának elő a cionliberálisok. A választási küzdelem végkifejlete előtt minden párt igyekszik lehetőségei szerint a legtöbbet kihozni az eléggé siralmasnak nevezhető helyzetből, és ez alól a cionliberálisok különböző érdekcsoportjai sem kivételek. A biztos vereség felelősségét közülük senki nem akarván egyedül vállalni, ezért egy kényszerszövetséget hoztak létre. Ha egyedül mérették volna meg magukat, akkor a felelősséget is minden érdekcsoport vezetőjének egyedül kellett volna vállalni, de így lehet majd a többiekre mutogatni. Így jött létre a Négyek Bandája (kínai licenc alapján).

Egy bohóc, egy libás, egy félkegyelmű és egy másságos. Nem semmi! Különösen a teljes egyetértés elnevezésű bohózatuk ígérkezik látványosnak. Nem az a gond velük, hogy vannak, ez teljességgel természetes, hisz sokszínű, sokféle az emberi faj, nincsenek egyedül, mindenhol vannak ilyenek. Nem is kevesen. De társadalmi érdekcsoportok vezetőiként ilyen szövetségben, az unikum, igazi hungaricum. Azonban errefelé még ez sem ördögtől való, voltak itt már furcsább dolgok is.

Járták az országot annak idején vándorcirkuszok, hát ez a Négyek Bandája ennek a modern változata. A bohócnak nincs kifogása a libás állatszámok előadója, a félkegyelmű grimaszkirály és az átváltozás figurája ellen, mint ahogy azok is elfo-

gadják a ripacsszintű bohóc porondmesteri működését. Igazi műkedvelő társaság, mert nincsenek rászorulva erre a szereplésre, lévén mindegyik többszörös milliomos, sőt van közöttük még milliárdos is. Fő számuk a szocialista-liberalista kabaré, abban is az Internacionálé eléneklése. Igaz, hogy egyikük sem tudja a szöveget hibátlanul, de azt a részt, ahol a „fel, fel te éhes proletár” a szöveg, mély átérzéssel éneklük. Hamisan ugyan, de ez kit érdekel?

A nézőközönséget, a „mélyen tisztelt” publikumot, a tapsolókat annak ellenére, hogy nem tartjuk sokra, megértjük. A történelem kezdete óta a legelső néprétegnek, az intelligencia nélküli ösztönlényeknek is kellett valamilyen szórakoztatást biztosítani, különben halomra ölték volna egymást. A „kenyeret és cirkuszt a népnek” elv ma is működik. De nem mindegy, milyen a cirkusz, mely nem is a szereplőket, hanem magát a lumpen réteget minősíti. Ahogy minden kultúra leromlását a cirkuszok műsorának a színvonalja jellemezte, úgy ez napjainkra is igaz. Ismerjük az athéni tüzes bikák „bógésének” nagy közönségsikerét épp úgy, mint a római cirkuszok óriási tömegmészárlásait, vagy az aztékok véres szertartásait, melyek a totális összeomlások előtt csúcsosodtak ki. De ismerős Victor Hugo Nevető emberének a története is, ahol szörnyeket faragtak kisgyermekből csak azért, hogy a cirkuszi közönség igényeit kielégítsék. Ilyen az emberek egy része, mert nincs olyan erő, mely szakításra kényszerítené őket ezzel a primitív, gyalázatos szórakozással, és az emberalatti életvitellel a felemelkedésük érdeké-

ben. Még állatoknak sem lehet minősíteni őket, mert ilyesmiket az állatok nem cselekszenek. De a felelős mindig az a rendszer, melyben ilyen primitív lumpen-rétegek kialakulhatnak.

A Négyek Bandájának az a valódi történelmi szerepe, hogy nyilvánvaló tényként megjelenítse a társadalom állapotát, hogy bemutassa milyen a társadalom lumpenesedésének a mértéke. Nem csak a torz alakok sikeres szereplése, és azok tapsolása, hanem a hazugságaik elfogadása is a lumpenség egyik ismérve. Bambán hallgatni és elfogadni azt, amiből egyetlen szó sem igaz, a kritikai érzék teljes hiányára vall. Márpedig a kritikai érzék a magasabb szellemi működés egyik jellemzője.

A hasonló a hasonló-nak örül-elv a választáson sok idején teljes valójában és osztársadalmi szinten bebizonyosodik. Nem kifogás az, hogy csak arra lehet szavazni, aki a pulpituson látható. Van olyan tömörülés is, mely az elmúlt 25 évben megőrizte becsületét. Akit nem támogat semmilyen pénzes háttértársaság, aki nem „mélyen tisztelt” primitív bunkók sokaságának tekinti a népet, hanem munkásoknak, magyaroknak, a családjukért, a népükért áldozatvállalására is kész embereknek. Olyanoknak, akiknek nem a cirkusz, hanem az otthon és a munkahely a fontos, akik igazságra vágyanak.

Április 6-án mindenki besorolhatja magát oda, ahova tartozónak érzi magát. Lehet primitív lumpen, vagy munkás hazafi. Lehet választani.

Kassai Ferenc - Hídfő.net – 2014.01.19.

